

»Men, mit Barn,« udraabte jeg, »disse Brillanter er en hel Formue værd, og dem vil vi aldrig kunne betale.«

»O,« svarede hun leende, »vær ikke bange! de er uægte, og det Slags er ikke dyre. Men se, hvor godt de er gjorte, hvor de glimre, saa at man næsten kunde sværge paa, at de er ægte.«

Hun sagde alt dette med sin lille, blide, indsmigrende Stemme, med en Tone saa frimodig og sand, at den tog mig fangen. . . . Og desuden, hun var saa smuk . . . og jeg elskede hende saa højt.

»Nu vel,« sagde jeg til hende, »naar du kun er fornøjet, saa er det jo godt.«

Og jeg gav hende et Kys, uden at dette skrækkelige Kys forbrændte min Mund! . . . Fra den Tid af saa jeg nok, at hendes Juvelskrin fyldtes saa hurtigt, at jeg, trods min dumme Tillid, blev lidt forskrækket derved, men . . . saa snart jeg vilde sige et Ord om den Sag, lukkede hun Munden paa mig med sine Læber, og jeg tav.

Nu er det sex Aar, siden hun døde. Jeg trode, at jeg maatte følge efter hende eller gaa fra Forstanden. Det var mig umuligt at arbejde ordentlig, at lade to Tanker slutte sig til hinanden: . . . jeg kunde ikke give min Forlægger to Sider Manuskript. . . . Jeg kom saa vidt, at jeg næsten led Nød, at mit Barn maatte bede mig om Brød! Jeg bestemte mig da til at sælge disse Erindringer, som var alt, hvad jeg ejede. Jeg tog en Haandfuld af dem og gik til en Juveler.

»Min Herre,« sagde jeg til ham, »her er nogle Smykker med uægte Stene, som jeg vilde skille mig ved. Vil De sige mig, hvor meget de er værd.«

Manden betragtede Stenene meget længe, følte paa dem, undersøgte dem med Lupen og med Proberstenen. Efter en god halv Times Forløb kastede han et mistænksomt Blik paa mig og sagde barsk:

»Der er for 70.000 Franks, min Herre. Disse Brillanter er af det allerreneste Vand og fuldkomment ægte.«

Jeg stod et Ojeblik som lynslagen uden at kunne frembringe et Ord. Hvad der foregik i mit Hoved, er det umuligt at beskrive: jeg havde nærmest Følelsen af, at der var heldt smeltet Bly i min Hjerne. Saa rejste jeg mig pludselig, raabte: »O, den elendige!« og løb bort, alt hvad jeg kunde, uden at bryde mig om Brillanter og Juveler og uden at vide, hvor jeg kom hen. . . . Da jeg gik over Seimen, tænkte jeg paa at styrte mig i den . . . der var for mange Mennesker, som saa paa mig. . . . Jeg vilde købe mig en Revolver, men jeg tænkte paa Barnet, paa den uskyldige, der var sulten. . . . Saa tog jeg ham, bragte ham til hans usle Moders Forældre, solgte mine Klæder, mine Bøger, kort alt, og traadte ind i *Saint-Sulpice*, for at bede Gud, paa hvem jeg endnu trode, om at trøste mig. Det varede tre Aar, før jeg gik ud med den endelige Indvielse; nu er jeg begravet i et Landsbykald og stræber at gjøre det gode, jeg kan, . . . for at glemme. Men, tilføjede han til sidst med et bittert Smil, det en en Lykke, at den, jeg gjorde en Tjeneste forleden Dag, ikke var en Kvinde, . . . jeg ved virkelig ikke, om jeg havde haft Styrke nok til at bringe hende Hjælp!

Kampen for Danskhedens Bevarelse i Nordslesvig.

IV

Forhenværende Repræsentanter

til Landdagen, Rigsdagen og Provi-
landdagen.

Indtil for faa Aar siden havde de danske Sønderjyder Flertallet i de nordslesvigske Kredse (Amtsraad) og desuden tre Repræsentanter i Hertugdømmernes særlige Repræsentation, Provi-landdagen. Men i Kejser Friederichs korte Regeringstid blev der udstedt en ny Kreds- og Proviinsforfatning, som indeholdt særlige Undtagelsesbestemmelser for Nordslesvig og derved reducerede de danske Flertal i Kredsdagene til Mindretal, samtidig med at de umuliggjorde Valget af danske Proviinslanddagsmænd.

Kredsdagsmændene vælges ved Klassevalg af Byerne, af de »større« Grundejere og af Landkommunerne. Da Byraadet udøver Valgretten i Byerne, vælger disse tyske, medens omvendt Landkommunerne vælger danske Kredsdagsmænd. De »større« Grundejere afgjør derfor Valgets Udfald. I Holsten og Sydslesvig drager en Valgcensus af 500 Mark Grundskat Grænsen mellem større og mindre Grundejere. Da denne Grænse imidlertid vilde give Danskerne Flertallet i tre af de nordslesvigske Kredse, saa er der blevet fastsat en Valgcensus af 400 Mark i Haderslev og af 250 Mark i Aabenraa og Sønderborg Kredse. Ved dette Kunstgreb har man overalt i Nordslesvig tilvejebragt et tysk Flertal i de større Grundejeres Klasse og dermed i Kredsdagene. Valgene til Proviinslanddagen foretages af Kredsdagene, og da den ny Proviinsforfatning endvidere bestemmer, at de ikke som hidtil skal foretages klassevis, men at samtlige Repræsentanter for hver enkelt Kreds skal vælges af Kredsdagen med simpelt Flertal, saa er de danske Sønderjyder derved ogsaa blevne udelukkede fra al Repræsentation i Proviinslanddagen.

I de nordslesvigske Kredse raader den danske Opposition imidlertid endnu over betydelige Mindretal, og da Forslag, som medfører Udgifter for Kredsene, kun kan vedtages med $\frac{2}{3}$ Majoritet, er den i Stand til at øve en betydelig Indflydelse, der stundum er meget ubehagelig for Embedspartiet, saaledes for nylig, da Sønderborg Kredsdag nægtede at bevilge 5000 Mark til Byens Udsmykning under det forestaaende Kejsersbesøg.

Forhandlingerne i Proviinslanddagen drejer sig for det meste om økonomiske Anliggender, men nu og da staar der ogsaa Sager paa Dagsordenen, som spiller ind paa det nationale Felt, og skønt Landdagen i saadanne Tilfælde har været tilbøjelig til at ignorere den danske Nationalitet i Nordslesvig, har de nordslesvigske Repræsentanter dog ikke sjælden ved deres indtrængende Forestillinger bevæget Flertallet til at gjøre Nordslesvigerne vigtige nationale Indrømmelser. Herefter vil der imidlertid næppe — i det mindste ikke foreløbig — i Proviinslanddagen løfte sig en eneste Røst til Forsvar for den danske Nationalitet i Nordslesvig, og Forsamlingen vil derfor efter al Rimelighed simpelt hen betragte den som ikke eksisterende.

»Ill. Tid.« bringer atter i Dag en Række Billeder af nulevende Forkæmpere for den danske Sag i Sønderjylland. Af disse Mænd har A. D. Hörlück i flere Samlinger været Medlem af den prøjsiske Landdag for Haderslev Kreds. H. Å. Knudsen har gjentagne Gange været dansk Kandidat ved Rigsdagsvalget i Tønder-Husum Kredsen, mens P. Skau, L. Arnum, P. Wiuff, C. P. Wolff og J. P. Witzke til forskellige Tider har repræsenteret Nordslesvig i Proviinslanddagen.

A. D. Hörlück er født 1836 i Rorup, Haderslev Vesteramt, hvor hans Fader var Skolelærer, Sognefoged og Gaardejer. Han var Elev paa Rødding Højskole 1853--54 og derefter en Tid lang Skriverdreng hos Herredsfogden i Toftlund. 1855 lærte han praktisk Landmaaling i Øsby, modtog senere teoretisk Undervisning i Aabenraa og tog derpaa Landmaalerexamen. Fra 1858—65 praktiserede han som Landmaaler paa sin Fødeegn, men sidstnævnte Aar nødtes han paa Grund af Edsnægtelse til at opgive denne Virksomhed. Hörlück har i en lang Aarrække været Kredsdagsmand og desuden beklædt mange andre kommunale Tillidposter. Efter Krügers Død blev han valgt og senere indtil 1888 gjenvalgt til Medlem af den prøjsiske Landdag. Men da han indtog Proteststaden og i Overensstemmelse med den af Krüger fulgte Politik bestemte nægtede at aflægge Ed paa den prøjsiske Forfatning, var Landdagens Forsamlingssal stænget for ham.

A. D. Hörlück nyder en ubegrænset Tillid og øver som Følge deraf stor personlig Indflydelse i Haderslev Vesteramt. Han er Raadgiver for en vid Omegn, og hans udstrakte Kjendskab til Sønderjyllands i mange Henseender udviklede Retsforhold kommer mange til gode.

Peder Skau er født 1825 i Sommersted, Haderslev Amt. Han modtog tidlig stærke Indtryk af den nationale Kamp, da hans Fader, Sognefoged og Dbmd. J. L. Skau, var en af de tidligst vaagne danske Bønder i Haderslev Amt, og hans ældste Broder Laurids Skau allerede i Ungdomsalderen var en af den danske Oppositions mest fremragende Førere. Fra 1844-46 var Skau

Elev paa Rødding Højskole, hvor han navnlig blev stærkt paavirket af Prof. Flor, som han ofte ledsagede paa Agitationsrejser omkring i Nordslesvig. I Forsommeren 1848 var han ligesom Krüger og mange andre danske Sønderjyder ansat ved det private Efterretningsvæsen, og dette havde til Følge, at han senere stod under stadig Opsigt og gjentagne Gange var arresteret, sigtet for Spioneri. Efter Trearskrigen blev han Ejer af Fødegaarden i Sommersted, som han nogle Aar senere, da han købte Gaarden Bukshave i Tjelstrup Sogn, afstod til en yngre Broder.

Skau blev allerede i Halvtreserne valgt til Amtsraadsmedlem. Efter Krigen blev han hurtig en af de bedst kjendte Førere i den nationale Kamp. Han var Medlem af forskellige Deputationer, bl. a. til Berlin 1867, blev Kredsdagsmand 1868 og samme Aar tillige Medlem af Proviinslanddagen. Senere er han bleven valgt til Medlem af Proviins-synoden m. m. I Proviinslanddagen og særlig i Kredsdagen har han taget fremragende Del i Forhandlingerne.

Skau var tidlig en bestemt Modstander af Proteststaden og blev derfor, da Protestmændene havde Flertallet i Haderslev Amt, hverken gjenvalgt til Kredsdagsmand eller Proviinslanddagsmand i 1880. Ved flere Landdagsvalg i Firserne var han opstillet som dansk Kandidat af Proteststadets Modstandere. Da det imidlertid ved Prøvevalgene viste sig, at Edsnægterne havde Flertallet i Haderslev Kreds, stemte alle danske Valgmænd efter Skaus Opfordring paa Hörlück ved det endelige Valg. Imidlertid arbejdede den ny Opfattelse af Edsspørgsmaalet sig efterhaanden mere frem i Haderslev Amt. 1886 blev Skau gjenvalgt til Medlem af Kredsdagen og Proviinslanddagen, og 1888 blev Protestmændene i Mindretal, da der foretoges Prøvevalg forud for Valget til den prøjsiske Landdag. Dermed var Striden om Edsspørgsmaalet udkæmpet. Paa Østeregnet ønskede man at vælge Skau til Landdagsmand, men han opfordrede alle sine Venner til at stemme paa Gustav Johannsen, som derefter enstemmig valgtes til Landdagsmand af alle Danske.

Skau er en af de Sønderjyder, der er bedst kjendt i Kongeriget, idet han særlig i de senere Aar har holdt talrige Foredrag rundt omkring i Landet, for at vække, vedligeholde og skærpe Interessen for den sønderjyske Sag. Hans varme Hjærte og vindende Personlighed, hans store Tolerance over for anderledes tænkende og fremfor alt hans utrættelige Virksomhed for den danske Sag har skaffet ham mange Venner paa begge Sider af Grænsen.

H. Å. Knudsen er født 1831 i Forballum i de tidligere danske Enklaver, for hvilke hans Fader K. L. Knudsen var Landstingsmand i Halvtreserne. Han blev undervist i Hjemmet af forskellige Huslærere, bl. a. af C. Kold, var senere Elev paa Rødding Højskole i halvandet Aar. Sommeren 1851 tilbragte han i England, men da hans Fader imidlertid havde købt Godset Trøjborg, blev han samme Aar Bestyrer, senere Forpagter og endelig i 1865 Ejer af denne gamle danske Hovedgaard.

Knudsen har i en længere Aarrække været Medlem af Kredsdagen for Tønder Kreds og Herredsraadet for Enklaverne. Han har været Medlem af Bestyrelsen for Sprogforeningen og for Valgforeningen siden disse Foreningers Oprettelse og Formand for »de blandede Distrikters Landboforening« m. m. Da Sønderjyderne efter Krügers Død besluttede at opstille særlige Kandidater i hver af de nordslesvigske Kredse, faldt Danskernes Valg i Tønder-Husum Kredsen ganske naturligt paa Knudsen, og han var derfor Danskernes Kandidat i denne Kreds, indtil det atter ved sidste Valg blev besluttet at samle alle danske Stemmer paa den Mand, der valgtes i første Kreds. Knudsen har lige siden 1864 taget fremragende Del i den nationale Kamp, og han er ved alle Lejligheder selvskreven som Repræsentant for den nordlige Del af Tønder Amt.

Laust Arnum er særlig kjendt som en af Nordslesvigs første Landmænd; han er tillige en af Nordslesvigs bedste og dybest følede danske Mænd. Han er født 1835 i en Landsby ved Løgumkloster, men kom som ung Mand til Bovlund, hvor han først var Forpagter, senere blev Ejer paa en større Bondegård. I de første Aar efter Krigen var han Kommuneforstander, men blev efter Hertugdømmernes Indlemmelse i Prøjsen afsat paa Grund af Edsnægtelse. Han er